

TESPAM

Türkiye Enerji Stratejileri ve Politikaları Araştırma Merkezi

KızılElma Enstitüsü

HÜRMÜZ DÜĞÜMÜNDEN YENİ CEPHEYE:

İran-ABD Krizinde İç Güç Mücadelesi, Enerji Piyasaları ve Bölgesel İstikrar

Araştırma Raporu

TESPAM KızılElma Enstitüsü

18 Temmuz 2026

Ankara

ÖZ

Bu araştırma raporu, Şubat 2026'da Ali Hamaney'in öldürülmesiyle başlayan ve aradaki ateşkesten sonra Temmuz ayı itibarıyla yeniden alevlenen İran-ABD çatışmasını, İran'ın içe dönük karar süreçlerindeki ihtilafları ile küresel enerji piyasalarına yansıyan etkileri bir arada ele almaktadır. Rehberlik makamındaki fiili boşluğun İran'ın diplomasi-sertlik ekseninde uzlaşmasını kilitlediği, buna bağlı olarak güney vilayetlerinde süren altyapı harbinin ve Hürmüz Boğazı'ndaki gerilimin ateşkesi defalarca askıya aldığı görülmektedir. Rapor, TESPAM tarafından Mart 2026'da öngörülen petrol fiyatlarıyla ilgili "En Muhtemel Senaryo"nun Haziran ayına kadar büyük ölçüde doğrulandığını, ancak Temmuz ayındaki yeni eskalasyon dalgasının bu senaryo üzerinde yukarı yönlü bir revizyon riski oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Çalışma, olası bir petrol şoku senaryosunun bölgesel ve küresel maliyetini değerlendirerek, Türkiye'nin gerek enerji koridoru gerekse diplomatik köprü işlevi bakımından bölgesel istikrarın tesisinde üstlenebileceği birleştirici role de dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İran, Amerika Birleşik Devletleri, Hürmüz Boğazı, enerji güvenliği, petrol fiyatları, Mücteba Hamaney, bölgesel istikrar, Türkiye

1. Giriş

İran ile Amerika Birleşik Devletleri arasında Nisan 2026'dan bu yana kırılan bir zeminde ayakta durmaya çalışan ateşkes, Temmuz ayının ikinci haftasında fiilen çatlamıştır. Başkan Trump'ın "ateşkes artık geçerli değil" açıklamasıyla taçlandırdığı bu kırılma (Ravid, 2026), aslında haftalardır süregelen bir gerilim birikiminin nihai patlamasıdır (ABC News, 2026; Al Jazeera, 2026). Meseleyi yalnızca iki devlet arasındaki bir askerî hesaplaşma olarak okumak, tablonun en can alıcı katmanını —İran'ın kendi içindeki karar verme krizi ile bu krizin küresel enerji piyasalarına yansıyan maliyetini— gözden kaçırmak anlamına gelir. Bu rapor, söz konusu iki katmanı —siyasi-askerî fay hattı ile enerji piyasalarındaki yansımaları— birlikte ele alarak, Haziran 2026'da yayımlanan "Hürmüz Düğümü" analizini (Akyener, 2026) güncel verilerle genişletmeyi amaçlamaktadır.

2. İran'ın İçe Dönük Fay Hattı: Rehberlik Boşluğu ve Güç Mücadelesi

28 Şubat 2026'da ABD ve İsrail'in istihbarat destekli operasyonunda Dinî Lider Ali Hamaney'in hayatını kaybetmesi, İran İslam Cumhuriyeti'nin 1979'dan bu yana tanık olmadığı türden bir meşruiyet boşluğu doğurmuştur. Uzmanlar Meclisi'nin 8 Mart'ta —hava saldırıları sürerken toplanarak— Hamaney'in oğlu Mücteba Hamaney'i yeni Rehber ilan etmesi (Euronews Türkçe, 2026; Hürriyet, 2026a; Sözcü Gazetesi, t.y.; Türkiye Araştırmaları Vakfı, 2026), bu boşluğu kâğıt üzerinde doldursa da fiiliyatta doldurmamıştır; zira yeni Rehber'in ilk günlerdeki saldırılarda yaralandığı ve göreve gelişinden bu yana kamuoyu önüne çıkabilmiş olmadığı aktarılmaktadır (Hürriyet, 2026b). Bu durum, İran'ın anayasal mimarisinde kanatlar arası nihai hakemliğin bizzat

Rehber tarafından üstlenildiği bir sistemde, hakem koltuğu fiilen boşken aralarında uzlaşamayan iki kanadın çekişmeye terk edilmesi anlamına gelmektedir. İlgili kanatların hangileri olduğuna bakıldığında:

- Diplomasi kanadını: Cumhurbaşkanı Mesud Pezeşkiyan ve Dışişleri Bakanı Abbas Arakçi'nin temsil ettiği, yaptırımların ağırlığı ve ekonomik çöküş riski karşısında müzakere masasının sürdürülmesini önceleyen, ancak savaş boyunca ağırlığı önemli ölçüde erimiş olan (Medyascope, 2026) grup olarak nitelendirilebileceğinden;
- Sertlik kanadını: Devrim Muhafızları'na yakın komuta kademesi (eski istihbarat şefi Hüseyin Taeb, emekli General Muhsin Rızai gibi isimler) ile karar mekanizmalarının dışında tutulmakla birlikte devlet televizyonu üzerinden geniş bir kitleye ulaşabilen Said Celili etrafında billurlaşan, ölen Rehber'in intikamının alınmadan diplomasiye geçilemeyeceğini savunan kanat (Cumhuriyet, 2026; Medyascope, 2026) olarak tasvir edilebileceğinden bahsedilebilecektir.

Özellikle ikinci kanadın —meydanlardaki gece mitingleri, sosyal medya kampanyaları ve devlet televizyonundaki söylem üzerinden— toplumsal baskıyı bizzat üreterek karar alma sürecini kilitlediği, Meclis Başkanı Kalibaf gibi isimlerin de zaman zaman bu baskının hedefi hâline geldiği bir tablo (Habertürk, 2026) dikkat çekmektedir.

Savaşın seyri, iktidarın fiilen Devrim Muhafızları'nın kontrolüne geçtiğini ortaya koymaktadır. ABD ve İsrail'in önceliği Hamaney ve yakın çevresini hedef almakken İran'daki ikili yönetim yapısını hesap edemediği, bu sürecin sonunda Devrim Muhafızları'nı güçlendirdiği değerlendirilmektedir (Türkiye Gazetesi, 2026). Bu iki kanat arasındaki mücadelenin sahaya yansıyan en somut yüzü, Hürmüz Boğazı'nda seyir hâlindeki ticari gemilere yönelik saldırılardır. Farklı komuta hatlarının kendi inisiyatifleriyle hareket edebildiği bir ordu yapısında, tek bir provokatif eylem dahi haftalarca inşa edilen ateşkes zeminini bir gecede çökertebilmektedir.

3. Güney Cephesi: Altyapı Harbi ve Demografik Boyut

ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı'nın Temmuz ayında yoğunlaştırdığı hava harekâtı, İran'ın güney şeridinde dört eyaleti —Sistan-Beluçistan, Hürmüzgan, Buşehr ve Huzistan (Ahvaz çevresi)— sistematik biçimde hedef almaktadır (Aydınlık, 2026; Malatya Güncel, 2026). Vurulan noktaların büyük kısmı doğrudan askerî tesislerden ziyade köprü, havalimanı ve telekomünikasyon kulesi gibi altyapı unsurlarıdır. Bu da saldırıların, bölgesel bağlantısalılığı ve idari-lojistik kapasiteyi zayıflatmayı hedefleyen kademeli bir yıpratma stratejisinin parçası olduğuna işaret etmektedir (Aydınlık, 2026). Sistan-Beluçistan'daki 388. Mekanize Piyade Tugayı'na bağlı kışlânın vurulmasında en az yedi askerin hayatını kaybetmesi ise (Malatya Güncel, 2026), bu yıpratma stratejisinin zaman zaman doğrudan askerî hedeflere de sıçradığını teyit etmektedir. Bazı yorumcuların bu yoğunlaşmayı ileride olası bir kara harekâtının hazırlığı olarak okuması anlaşılır olmakla birlikte, mevcut saldırı temposu ve hedef seçimi bugün itibarıyla böylesi bir harekâtı destekleyecek yoğunlukta görünmemektedir.

Meselenin gözden kaçırılmaması gereken bir diğer boyutu demografiktir: hedef alınan dört vilayet, aynı zamanda İran'ın Sünni nüfusunun yoğunlaştığı bölgelerdir. Bu bağlamda altyapı harbinin yalnızca askerî-lojistik bir hesap değil, aynı zamanda rejimin mezhepsel-etnik hatlarındaki hassas dengeleri de zorlayan bir boyut taşıdığı söylenebilir. Buşehr ve Ahvaz gibi Basra Körfezi kıyısındaki vilayetlerin de hedef alınması (Hürriyet, 2026c), İran'ın deniz ticareti ve enerji ihracat kapasitesini felç etme gayesiyle örtüşmektedir. Bu iki hattın —demografik hassasiyet ile ticari felç— eş zamanlı işletilmesi, ABD'nin baskı stratejisinin çok katmanlı tasarlandığına işaret etmektedir.

4. Hürmüz Boğazı: Deniz Ticaretinin Kilidi

Haziran ayında imzalanan 14 maddelik mutabakat metninin en muğlak hükmü, İran'ın ticari gemilerin güvenli geçişi için “azami gayret göstereceği” ve altmış gün süreyle herhangi bir ücret talep etmeyeceği yönündeki ifadedir (ABC News, 2026). Lakin bu muğlaklık, İran'ın söz konusu süre sonrasında boğaz üzerinde bir tür “hizmet bedeli” rejimi tesis edebileceği yorumuna kapı aralamıştır. Devrim Muhafızları'na bağlı deniz unsurlarının boğazdan geçen ticari gemilere yönelik münferit saldırıları, ABD tarafınca doğrudan bir ateşkes ihlali olarak okunmuş ve karşı saldırı dalgalarını tetiklemiştir (ABC News, 2026). Temmuz ortasında CENTCOM'un —ilk kez saldırı amaçlı kamikaze insansız deniz aracı kullanarak— bir denizaltı ve gemi bakım tesisini hedef alması (F5Haber, 2026), krizin deniz cephesinin de karadaki kadar aktif hâle geldiğini ortaya koymaktadır. Meclis Başkanı Kalıba'ın kamuoyuna yansıyan “Hürmüz, Amerikan tehditleriyle değil İran'ın kendi düzenlemeleriyle açılır” minvalindeki söylemi (Hürriyet, 2026b), bu konudaki millî hassasiyetin kanatlar üstü bir nitelik taşıdığını düşündürmektedir.

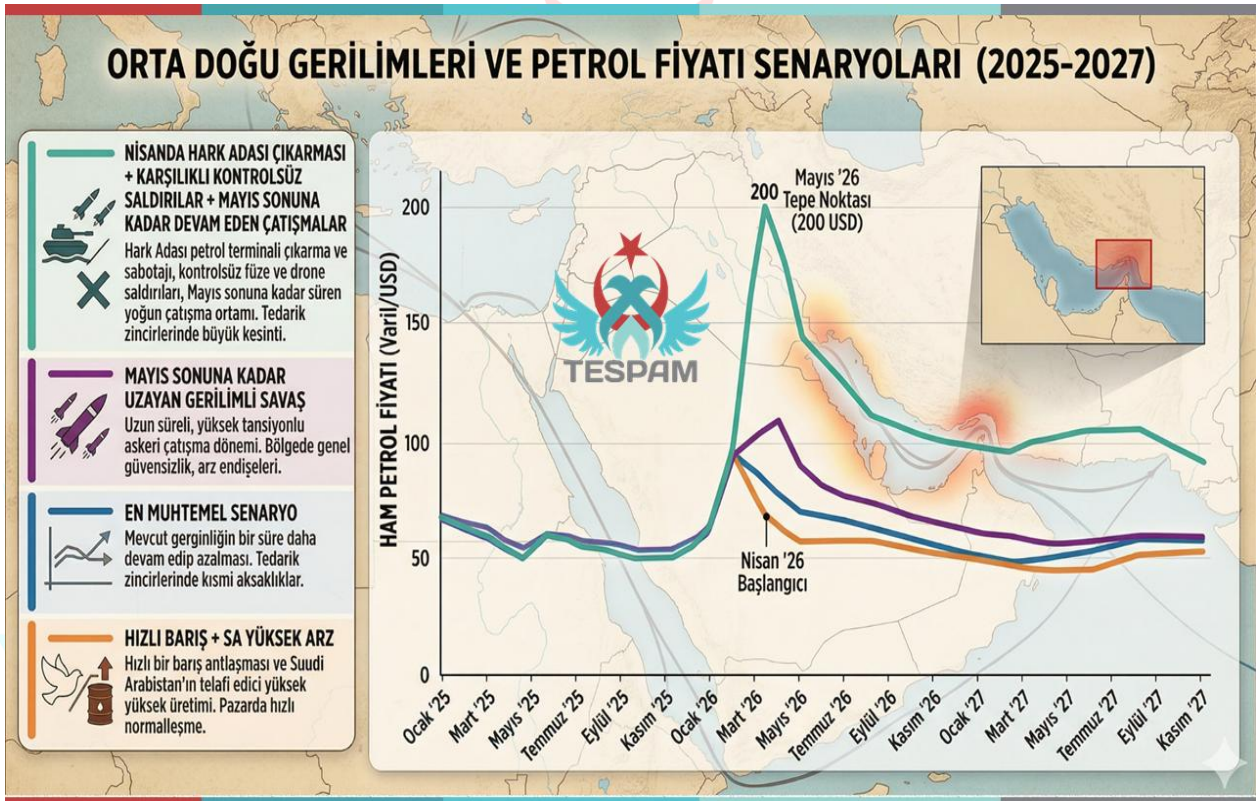
5. Enerji Piyasaları ve Petrol Fiyatları: Şubat Şokundan Temmuz Gerilimine

5.1 İlk Şok Dalgası ve Arz Kesintisi (Şubat–Mart 2026)

TESPAM Enerji Politik Dergisinde Haziran 2026'da yayımlanan “Hürmüz Düğümü” analizine göre, savaşın ilk dalgasında petrol fiyatları gerilimlere bağlı olarak 120 dolar seviyelerini test etmiş, fakat arzda yönetilemez ve uzun vadeli bir sorun bulunmadığı için bu seviyelerde tutunamamıştır (Akyener, 2026). Hürmüz Boğazı'nın yaklaşık yüzde 90 oranında kapanmasıyla birlikte günlük yaklaşık 7,8 milyon varillik bir arz kesintisi yaşanmış; bu kesintinin dağılımı Irak için 2,4 milyon, Suudi Arabistan için 2,6 milyon, Kuveyt için 1,9 milyon, BAE için 0,7 milyon ve Bahreyn için 0,05 milyon varil olarak gerçekleşmiştir (Akyener, 2026). Suudi Arabistan'ın Doğu–Batı hattındaki yedek kapasiteyi devreye alması ile birlikte, ülke Hürmüz Boğazı'na bağlı kalmadan arz edebilir seviyeye ulaşmıştır (Akyener, 2026). Bölgedeki üretim tesislerinin (Katar'ın LNG tesisleri hariç) uzun süreli kesintiye yol açacak ölçekte hasar almamış olması, sektörün lojistik kısıtlar kalktığında hızla toparlanabilme kabiliyetini korumasını sağlamış; bu da fiyat hareketlerinin arzdan ziyade büyük ölçüde siyasi söylemlere bağlı, dar bir bantta seyretmesine yol açmıştır (Akyener, 2026).

5.2 “En Muhtemel Senaryo” ve Nisan–Haziran Toparlanması

TESPAM'ın Mart sonunda yayımladığı “En Muhtemel Senaryo”, gerilimlerin ve tedarik zincirlerindeki aksaklıkların azalmasıyla sektörün hızlı bir toparlanma sürecine gireceğini, Kasım 2026 sonunda yeniden 65 dolar bandının yakalanabileceğini ve artan arzla birlikte (OPEC+ yeni bir kesinti kararı almadığı ve yaptırımlar yeniden uygulanmadığı sürece) fiyatların Mayıs 2027'de 55 dolara kadar gerileyebileceğini öngörmüştür (Akyener, 2026). Temmuz ayı başında Brent petrolün 2 Temmuz itibarıyla 70,41 dolara kadar gerilemiş olması (Doviz.com, t.y.), bu senaryonun önemli ölçüde teyit edildiğine işaret etmektedir.

Grafik 1. Brent Petrol Fiyat Tahminleri (Kaynak: Akyener, 2026; TESPAM)

5.3 Temmuz Eskalasyonu ve Fiyatların Yeniden Yükselişi

Ancak Temmuz ortasında ateşkesin fiilen askıya alınması ve CENTCOM'un yeni saldırı dalgalarına başlaması, toparlanma sürecini kesintiye uğratmıştır. 13 Temmuz'da Brent petrol 80 doları aşmış (Diken, 2026), 14 Temmuz'da yüzde 2,8'lik günlük artışla 85,64 dolara, bir önceki seansta ise yüzde 9,6'lık —Mayıs 2020'den bu yana en güçlü günlük performans— ulaşmıştır (Ekoturk, 2026). 17 Temmuz itibarıyla Brent 84–85 dolar bandında seyrederken, haftalık bazda yaklaşık yüzde 12'lik bir yükseliş kaydedilmiştir (Dünya Gazetesi, 2026). Bu tablo, TESPAM'ın Mart ayı öngörüsündeki “Kasım 2026'da 65 dolar” hedefinin, mevcut eskalasyon sürdüğü takdirde bir çeyrek dönem kadar ertelenebileceğine işaret etmekte; öte yandan bu yükselişin —Şubat-Mart dönemindeki 120 dolar seviyesinin oldukça altında kalması nedeniyle— hâlâ söylem ve risk algısı kaynaklı, arz temelli olmayan bir hareket olduğunu doğrulamaktadır (Akyener, 2026).

5.4 Alternatif İhracat Rotaları

TESPAM'ın Haziran analizinde ortaya konan alternatif rota haritası, güncel eskalasyon sürecinde de geçerliliğini korumaktadır (Akyener, 2026). Bu bağlamda aşağıdaki grafikten de görülebileceği üzere, tercih edilen öncelikli rotalar:

- Suudi Arabistan (ve Bahreyn) için mevcut Doğu–Batı hattının kapasitesinin genişletilmesi,
- BAE için Fujairah limanına giden hattın kapasitesinin artırılması,
- Irak (ve anlaşma sağlanırsa Kuveyt) için Bağdat–Kerkük ve Kerkük–Ceyhan hatlarının kapasitelerinin geliştirilmesi ve ikincil alternatif olan Kerkük – Baniyas hattıyla ilgili planlamalar yapılması,
- Katar için kısa-orta vadede uzun menzilli bir doğalgaz boru hattı makul görünmemekle birlikte, uzun vadede Irak üzerinden bağlantı kurulabilecek hatların değerlendirilmesi şeklindedir.

Grafik 2. Hürmüz Düğümü Sonrası Alternatif Rotalar (Kaynak: Akyener, 2026; TESPAM)

5.5 Kritik Risk Senaryosu: 200 Dolar Eşiği

Gelinen süreçte her ne kadar farklı kıyamet senaryoları ortaya koyulsa da TESPAM nezdinde halen ABD tarafından gerçekleştirilebilecek bir kara harekâtı beklenmemektedir. Çünkü, İran'ın elinde uluslararası enerji sistemini kilitleyebilecek —düşük ihtimalli fakat yüksek etkili— bir karşılık kapasitesi bulunduğu göz ardı edilmemelidir. Suudi Arabistan, BAE, Kuveyt ve Irak'taki üretim tesislerinin stratejik noktalarına (yaklaşık 160 kritik hedef) eş zamanlı ve üretimi üç-dört ay toparlanamayacak ölçüde zedeleyecek bir müdahale, petrol fiyatlarını 200 dolar eşiğine taşıyabilecek bir şok senaryosudur. Böylesi bir gelişme, ABD'nin dahi yönetmekte zorlanacağı bir küresel maliyet doğuracaktır. ABD'nin buna karşılık rejimi tümüyle devirebilecek bir müdahale kapasitesine sahip olması dahi tabloyu simetrik kılmamaktadır. Zira iki taraf da bu ölçekte bir yıkıma sürüklenecek bir eşiği bugün

itibarıyla göze alacak durumda değildir. Nitekim TESPAM'ın Haziran analizinde de vurgulandığı üzere, “bir nükleer savaşın başlatılması”, “ABD'nin Güney Pars sahasındaki deniz platformlarını vurması” ya da “İran'ın Körfez ülkelerindeki tüm stratejik tesisleri yıkıcı biçimde vurması” gibi düşük ihtimalli senaryolar gerçekleşmediği sürece, mevcut fiyat hareketleri korkulacak bir eşige işaret etmemektedir (Akyener, 2026). ABD'nin yaklaşan seçim takvimi de bu ihtiyatı pekiştiren bir unsurdur.

6. Bölgesel Denge: Pakistan, İsrail, Çin ve ABD Hesapları

Mevcut dengesizliğin arka planında üç ayrı dinamiğin iç içe geçtiği görülmektedir: İran içindeki güç mücadelesi ve rehberlik makamının fiili boşluğu, İsrail'in bölgesel kışkırtma kapasitesini sürdürme iradesi, ve ABD'nin süreci yalnızca İran'a karşı değil, aynı zamanda Çin'in bölgesel etkisini geriletmek amacıyla da kullanma eğilimi. Nitekim TESPAM'ın Haziran değerlendirmesi, ABD'nin asıl hedefinin Çin olduğunu, Hamaney'in ortadan kaldırılmasıyla İran'da yeni bir oluşumun tetiklenip Çin karşısında elin güçlendirilmesinin amaçlandığını, ancak sürecin —İran halkının kenetlenmesi ve Rusya ile Çin'in İran'ın arkasında durması nedeniyle— beklendiği gibi sonuçlanmadığını ortaya koymaktadır (Akyener, 2026). Çin'in stratejik petrol rezervlerini savaş öncesinde neredeyse 1,5 katına çıkarmış olması da, Pekin'in bu tabloya önceden hazırlıklı olduğunun bir göstergesi olarak değerlendirilmektedir (Akyener, 2026).

Pakistan–İran hattında ise bambaşka bir denge söz konusudur: iki ülke arasındaki kırılgan fakat işlevsel istikrar, her iki tarafın da birbiriyle yeni bir cepheye sürüklenmek istememesiyle korunmaktadır. Sonuç itibarıyla savaşın daha da uzaması —İran için ağır bir insani ve ekonomik yıkım, Çin için enerji arz güvenliğinde artan risk, ABD için ise seçim öncesi öngörülemeyen bir küresel petrol şoku ihtimali taşıdığından— üç tarafın da nihai çıkarına hizmet etmemektedir.

7. Sonuç ve Değerlendirme: Bölgesel İstikrar ve Türkiye'nin Birleştirici Rolü

Bugün itibarıyla bir kara harekâtı beklenmemektedir; ancak bu, mevcut kırılganlığın kendiliğinden döneceği anlamına da gelmemektedir. Tahran'daki rehberlik boşluğu doldurulmadıkça, kanatlar arası hakemlik mekanizması yeniden tesis edilmedikçe, sahadaki her münferit olay —seyir hâlindeki bir geminin vurulması, bir kışlanın hedef alınması— ateşkesi yeniden askıya alacak bir eşik işlevi görmeye devam edecektir. Hatta seçim sürecinde Trump'ın süreci ılımanlaştıracığına dair beklentileri dahi İran'daki şiddet yanlısı grup tarafından kullanılmaya çalışılacaktır.

Enerji piyasaları cephesinde ise tablo, TESPAM'ın Mart ayı öngörüsünün doğrulandığı ancak Temmuz eskalasyonu ile birlikte toparlanma takviminin gerileyebileceği yönündedir. Tabii gerçekçi bir barış ve ateşkes de üretimi arttırma kararı veren OPEC desteği ile birlikte hızlı bir toparlanmayı beraberinde getirecektir. Bunlara ek olarak, ilgili yüksek petrol fiyatları sürecini Trump yönetimi ABD'li girişimcileri Suriye, Venezuela gibi riskli bölgelerde yatırım yapmaya ikna etmek için başarıyla değerlendirmiştir.

Diğer taraftan 200 dolar eşliğine işaret eden uç senaryo hâlâ düşük ihtimalli olmakla birlikte, tarafların hiçbirinin bu eşliği göze alacak durumda olmaması, mevcut fiyat oynaklığının söylem temelli kalmaya devam edeceğine işaret etmektedir.

TESPAM'ın Haziran ayındaki değerlendirmesinde de ifade edildiği üzere, yaşanan gelişmeler bir yandan derin bir yıkım ve masum can kaybına yol açarken, diğer yandan Türkiye liderliğinde İslam medeniyetinin saflarını biraz daha sıklaştırmaya vesile olmuştur (Akyener, 2026). Bu çerçevede Türkiye'nin rolü iki boyutta değerlendirilmelidir. İlk olarak enerji koridoru boyutunda: Kerkük–Ceyhan hattı başta olmak üzere Türkiye üzerinden geçen mevcut ve genişletilebilir taşıma kapasitesi, Hürmüz merkezli arz risklerine karşı bölgesel bir sigorta işlevi görmekte, Doğu–Batı enerji akışının güvenilirliğini artırmaktadır. İkinci olarak diplomatik köprü boyutunda: Ankara'nın hem Tahran hem Washington hem de Körfez başkentleriyle sürdürdüğü temas kanalları, kanatlar arasında sıkışmış bir İran'ın ve karşılıklı güvensizliğin hâkim olduğu bir bölgenin ihtiyaç duyduğu türden bir arabuluculuk zemini sunmaktadır. Bölgesel istikrarın tesisi, yalnızca askerî gerilimin dinmesiyle değil, enerji arzının öngörülebilirliğinin ve diplomatik kanalların açık tutulmasının sürdürülebilir kılınmasıyla mümkün olacaktır; bu bakımdan Türkiye'nin birleştirici konumu, hem bölgesel hem de küresel enerji güvenliği açısından önümüzdeki dönemde daha da belirleyici hâle gelecektir.

KAYNAKÇA

ABC News. (2026, Temmuz). How the US-Iran ceasefire and MOU broke down -- a timeline. <https://abcnews.com/Politics/us-iran-ceasefire-mou-broke-timeline/story?id=134622392>

Akyener, O. (2026). Hürmüz düğümü. Enerji Politik Dergisi, 1.

Al Jazeera. (2026, Temmuz). March to July: What's different as US-Iran fighting escalates again? <https://www.aljazeera.com/news/2026/7/13/march-to-july-whats-different-as-us-iran-fighting-escalates-again>

Aydınlık. (2026, Temmuz). İran'ın güneyinde hareketli gece: Saldırılarda yedi kişi yaralandı. <https://www.aydinlik.com.tr/haber/iranin-guneyinde-hareketli-gece-saldirilarda-yedi-kisi-yaralandi-583681>

Cumhuriyet. (2026, 27 Mart). İran'da güç dengesi: 8 isim öne çıkıyor, bir figür gizemini koruyor. <https://www.cumhuriyet.com.tr/dunya/iran-da-guc-dengesi-8-isim-one-cikiyor-bir-figur-gizemini-koruyor-2490069>

Diken. (2026, 13 Temmuz). ABD-İran etkisi: Petrol 80 doları aştı. <https://www.diken.com.tr/abd-iran-etkisi-petrol-80-dolari-asti/>

Doviz.com. (t.y.). Canlı Brent petrol fiyatları. Erişim tarihi: 17 Temmuz 2026. <https://www.doviz.com/emtia/brent-petrol>

Dünya Gazetesi. (2026, 17 Temmuz). Petrolde iki boğaz korkusu: Haftalık yükseliş yüzde 12'ye dayandı. <https://www.dunya.com/enerji/petrolde-iki-bogaz-korkusu-haftalik-yukselis-yuzde-12ye-dayandi-haberi-832561>

Ankara, Türkiye • www.tespam.org • info@tespam.org

- Ekoturk. (2026, 14 Temmuz). Petrol fiyatları yükseldi: Brent petrol son 1 ayın zirvesinde. <https://www.ekoturk.com/enerji/petrol-fiyatlari-yukseldi-brent-petrol-son-1-ayin-zirvesinde/>
- Euronews Türkçe. (2026, 8 Mart). İran'da yeni dini lider: Mücteba Hamaney babasının yerine geçti. <https://tr.euronews.com/2026/03/08/iranda-yeni-dini-lider-belli-oldu-ismi-simdilik-gizli-tutuluyor>
- F5Haber. (2026, 14 Temmuz). Brent petrolün fiyatı ABD-İran geriliminin etkisiyle 80 doları aştı. <https://www.f5haber.com/ekonomi/brent-petrolun-fiyati-abd-iran-geriliminin-etkisiyle-80-dolari-asti-6946230>
- Habertürk. (2026, 25 Nisan). Masada uzlaşma kilitte savaşı: "Bölünme yok" deniyor ama İran içindeki gerilim müzakereleri kilitliyor. <https://www.haberturk.com/masada-uzlasi-kuliste-savas-bolunme-yok-deniyor-ama-iran-icindeki-gerilim-muzakereleri-kilitliyor-3880117>
- Hürriyet. (2026a, 8 Mart). İran'ın yeni dini lideri kim oldu son dakika. <https://www.hurriyet.com.tr/bilgi/galeri/iranin-yeni-dini-lideri-kim-oldu-yeni-iran-dini-lideri-belli-oldu-mu-mucteba-hamane-kimdir-kac-yasinda-nereli-iste-hayati-ve-biyografisi-43124460>
- Hürriyet. (2026b, Temmuz). İran'da karar krizi! Görüntüler kafaları karıştırdı, "Bu İslam Cumhuriyeti tarihinde yeni bir eşik". <https://www.hurriyet.com.tr/dunya/iranda-karar-krizi-goruntuler-kafalari-karistirdi-bu-islam-cumhuriyeti-tarihinde-yeni-bir-esik-43234257>
- Hürriyet. (2026c, Temmuz). ABD, Hürmüz Boğazı'ndaki Keşm Adası'nı vurdu! İran'dan altyapı tehdidi. <https://www.hurriyet.com.tr/dunya/live-irandan-abd-uslerine-imha-operasyonu-abdye-bir-darbe-daha-iranda-cok-sayida-noktaya-saldiri-43241327>
- Malatya Güncel. (2026, 16 Temmuz). ABD'den İran'a yeni saldırı dalgası: Devrim Muhafızları Körfez'deki ABD üslerini vurdu. <https://www.malatyaguncel.com/abd-den-iran-a-yeni-saldiri-dalgasi-devrim-muhafi-3101581h.htm>
- Medyascope. (2026, 24 Nisan). New York Times: İran'da yeni dönemin gerçek gücü Devrim Muhafızları'nın elinde, Mücteba Hamaney ağır yaralı. <https://medyascope.tv/2026/04/24/iran-i-kim-yonetiyor-asil-guc-devrim-muhafizlarinin-elinde/>
- Ravid, B. (2026, 10 Temmuz). Trump says Iran talks will continue, but "ceasefire is OVER." Axios. <https://www.axios.com/2026/07/10/trump-iran-talks-ceasefire-over>
- Sözcü Gazetesi. (t.y.). Mücteba Hamaney kimdir, kaç yaşında, İran'ın yeni dini lideri mi oldu? Erişim tarihi: 18 Temmuz 2026. <https://www.sozcu.com.tr/mucteba-hamane-kimdir-kac-yasinda-iran-in-yeni-dini-lideri-mi-oldu-p298616>
- Türkiye Araştırmaları Vakfı. (2026, 12 Mart). İran'ın Yeni Dini Lideri: Mücteba Hamaney. <https://www.turkiyearastirmalari.org/2026/03/12/yayinlar/portre/iranin-yeni-dini-lideri-mucteba-hamane/>
- Türkiye Gazetesi. (2026, 2 Mayıs). İran'da güç orduya geçti! Savaşla birlikte rejimin yapısı da değişti. <https://www.turkiyegazetesi.com.tr/dunya/iranda-guc-orduya-gecti-savasla-birlikte-rejimin-yapisi-da-degisti-1788081>